

Ahoj, kámoš - Pohoda

1. Zvolna zem usína, tiene miznú, po slnku mesiac berie stráž,
večným svetlom zore z vrchov planú, v rieke sa modlia žaby otčenáš,
keď noc povie svoje "áno" a deň vedie pred oltár,
borovice omšu spievajú im, družičky hviezdy sprevádzajú pár.
Keď vám zaťuká na dvere tulák dlhou cestou znavený,
čo noc chytila ho za rukáv,
majte preňho vždy svoj malý zrub v jelšovní otvorený,
keď prichádzaš v dobrom, sadaj medzi nás.
2. Z rieky opar stúpa, na svojich krídlach noc z hory odnáša,
na nebi sa slnko budí, modré ráno hviezdy pozháša,
na rose sa klžu lúče, v kroví stehlík zapíska,
pred očami sa začne húpať nového dňa kolíska.
Zostali po noci v hlave tie pekné chvíle a z vína lámanie,
ktorým poliali sme šťastie, čo je v nás,
že tulák prišiel k nám a s piesňou novou, "ahoj, kámoš", a nie "zbohom",
nech ťa vietor zas zaveje k nám,
tu du du ...